Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2019. gada 31. oktobrī
(OR. en)

13519/19

Starpiestāžu lietas:
2018/0412(CNS)
2018/0413(CNS)

FISC 412
ECOFIN 942

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Padome
Iepr. dok. Nr.:	13374/19 FISC 406 ECOFIN 930
Temats:	Ar PVN saistīto maksājumu datu nosūtīšana un apmaiņa a) grozījumi Direktīvā par kopējo PVN sistēmu attiecībā uz prasībām maksājumu pakalpojumu sniedzējiem b) grozījumi Regulā par administratīvu sadarbību PVN jomā attiecībā uz pasākumiem cīņā pret krāpšanu PVN jomā – vispārēja pieeja

I. IEVADS

1. Komisija 2018. gada decembrī iesniedza divus tiesību aktu priekšlikumus par tādu datu nosūtīšanu un apmaiņu, kuri saistīti ar PVN maksājumiem:

   i) Direktīvu, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz konkrētu prasību ieviešanu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem; [1]

   ii) Regulu, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 attiecībā uz pasākumiem administratīvās sadarbības stiprināšanai, lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu [2].

[1] Dok. 15508/18.
[2] Dok. 15509/18.

2. Ar šiem diviem tiesību aktu priekšlikumiem tiecas panākt, lai dalībvalstu nodokļu iestādes varētu vieglāk atklāt ar nodokļiem saistītu krāpšanu, un papildināt pašreizējo PVN tiesisko regulējumu, ko nesen grozīja ar PVN e-komercijas direktīvu [3]. Priekšlikumu mērķi ir šādi:

   i) ieviest ES noteikumus, kas dalībvalstīm dos iespēju saskaņotā veidā apkopot uzskaites datus, kurus maksājumu pakalpojumu sniedzēji ir darījuši pieejamus elektroniski; un

   ii) izveidot jaunu centralizētu elektronisko sistēmu maksājumu informācijas glabāšanai un šīs informācijas turpmākai apstrādei, ko *Eurofisc* ietvaros dalībvalstīs veic krāpšanas apkarošanas amatpersonas (*Eurofisc* ir saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 X nodaļu izveidots agrīnās brīdināšanas signālu daudzpusējas apmaiņas tīkls cīņai pret krāpšanu, kas saistīta ar PVN).

3. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums tika sniegts 2019. gada 15. maijā [4]. Tiek gaidīts Eiropas Parlamenta atzinums.

II. PAŠREIZĒJAIS STĀVOKLIS

4. Pēc sagatavošanas darba, kas tika veikts Rumānijas prezidentūras laikā, prezidentvalsts Somija ir turpinājusi tehnisko darbu pie šā dosjē, lai novērstu dalībvalstu paustās bažas par sākotnējiem Komisijas priekšlikumiem.

5. Pēc Nodokļu jautājumu darba grupas 2019. gada 23. oktobra sanāksmes prezidentvalsts ņēma vērā vairākas delegāciju izteiktās piezīmes un iesniedza kompromisa tekstu apspriešanai Pastāvīgo pārstāvju komitejas (II) sanāksmē, kas notika 2019. gada 30. oktobrī.

---

[3] Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (*OV L 348, 29.12.2017., 7. lpp.*).

[4] *OV C 240, 16.7.2019., 33. lpp.*

6. Minētajā Pastāvīgo pārstāvju komitejas (II) sanāksmē neviena dalībvalsts neizvirzīja būtiskus iebildumus pret šīs piezīmes pielikumā izklāstīto kompromisa tekstu, kurā bija iekļauts arī šo divu tiesību aktu piemērošanas sākuma datums, proti, 2024. gada 1. janvāris. Tomēr dažas delegācijas ir norādījušas, ka tās vēl nevar atcelt savas izpētes atrunas, kas dažos gadījumos ir saistītas arī ar notiekošo pārbaudes procesu, ko veic valstu parlamenti.

III. TURPMĀKĀ VIRZĪBA

7. Prezidentvalsts uzskata, ka Pastāvīgo pārstāvju komitejas (II) apspriestais kompromisa teksts nodrošina pareizo līdzsvaru starp vairākiem problemātiskiem aspektiem, kuros viedokļi nesaskanēja un kurus vairākas delegācijas izvirzīja sarunu procesā par šo dosjē. Tādēļ prezidentvalsts cer, ka atlikušās izpētes atrunas tiks atceltas nākamajā *ECOFIN* padomes sanāksmē un ka visas delegācijas varēs pieņemt šai piezīmei pievienoto kompromisa tekstu.

8. Ņemot vērā minēto, Padome tiek aicināta panākt vispārēju pieeju par direktīvas projektu un regulas projektu, balstoties uz prezidentvalsts kompromisa tekstiem, kas izklāstīti šīs piezīmes pielikumā, ar mērķi pieņemt direktīvu un regulu pēc tam, kad juristi lingvisti būs tās pārskatījuši.

PIELIKUMS

PROJEKTS

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz konkrētu prasību ieviešanu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [5],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [6],

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

[5] OV C , , . lpp.
[6] OV C , , . lpp.

(1) Padomes Direktīva 2006/112/EK [7] nosaka pievienotās vērtības nodokļa (PVN) vispārīgos uzskaites pienākumus nodokļa maksātājiem.

(2) Elektroniskās komercijas ("e-komercija") pieaugums atvieglo preču un pakalpojumu pārrobežu pārdošanu galapatērētājiem dalībvalstīs. Šajā kontekstā jēdziens "pārrobežu e-komercija" attiecas uz tādām piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, par ko PVN ir maksājams vienā dalībvalstī, savukārt piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī vai trešā valstī, vai trešā teritorijā. Tomēr krāpnieciski uzņēmumi izmanto e-komercijas iespējas, lai gūtu negodīgas tirgus priekšrocības, nepildot savas PVN saistības. Ja piemēro principu par nodokļa uzlikšanu galamērķī, jo patērētājiem nav uzskaites veikšanas pienākumu, patēriņa dalībvalstīm ir vajadzīgi atbilstoši instrumenti, lai atklātu un kontrolētu minētos krāpnieciskos uzņēmumus. Ir svarīgi cīnīties pret pārrobežu krāpšanu PVN jomā, ko izraisa dažu tirgotāju krāpnieciska rīcība pārrobežu e-komercijas jomā.

(3) Lielākajā daļā tiešsaistes pirkumu, ko veic Eiropas patērētāji, maksājumi tiek veikti ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpniecību. Lai sniegtu maksājumu pakalpojumus, maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā ir īpaša informācija konkrētā maksājuma adresāta vai maksājuma saņēmēja identificēšanai un dati par maksājuma summu un datumu un maksājuma izcelsmes dalībvalsti, kā arī informācija par to, vai maksājums ir iniciēts tirgotāja fiziskajās telpās. Tas jo īpaši attiecas uz pārrobežu maksājumu, kurā maksātājs atrodas vienā dalībvalstī un maksājuma saņēmējs atrodas citā dalībvalstī vai trešā valstī, vai trešā teritorijā. Šī informācija ir vajadzīga, lai nodokļu iestādes veiktu savus pamatuzdevumus – atklātu krāpnieciskus uzņēmumus un uzraudzītu PVN saistības. Tādēļ ir nepieciešams, lai šī informācija, kura ir maksājumu pakalpojumu sniedzēju rīcībā, tiktu darīta pieejama dalībvalstu nodokļu iestādēm nolūkā palīdzēt tām konstatēt ar PVN saistītu krāpšanu un cīnīties pret to.

[7] Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

(4) Ir svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem tiktu noteikts pienākums veikt pietiekami detalizētu uzskaiti un ziņot par konkrētiem pārrobežu maksājumiem, kurus par tādiem nosaka pēc maksātāja un maksājuma saņēmēja atrašanās vietas, – tā ir daļa no šā jaunā pasākuma ar mērķi cīnīties pret krāpšanu PVN jomā. Tādēļ ir jādefinē īpašais jēdziens "maksātāja un maksājuma saņēmēja atrašanās vieta", kā arī tās identificēšanas līdzekļi. Maksātāja un maksājuma saņēmēja atrašanās vietai būtu jāiedarbina uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākums tikai tādiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību Savienībā, un tam nebūtu jāskar šajā direktīvā un Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011 [8] paredzētie noteikumi attiecībā uz tāda darījuma vietu, par kuru uzliek nodokli.

(5) Pamatojoties uz savā rīcībā jau esošo informāciju, maksājumu pakalpojumu sniedzēji attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, ko tie sniedz, var noteikt maksājuma saņēmēja un maksātāja atrašanās vietu, izmantojot atsevišķa maksājumu konta identifikatoru vai maksātāja vai maksājuma saņēmēja un viņu atrašanās vietas identifikatoru.

(6) Alternatīvi – maksātāja vai maksājuma saņēmēja atrašanās vieta būtu jānosaka, izmantojot tā maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzņēmuma identifikatoru, kurš rīkojas maksātāja vai maksājuma saņēmēja vārdā, [...] ja līdzekļus pārskaita maksājuma saņēmējam bez jebkāda maksātāja vārdā izveidota maksājumu konta, ja līdzekļi netiek kreditēti nevienā maksājumu kontā vai ja nav nekāda cita maksātāja vai maksājuma saņēmēja identifikatora.

[8] Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

(7) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 [9] ir svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākums glabāt un sniegt informāciju par pārrobežu maksājumu būtu samērīgs un ietvertu tikai to, kas dalībvalstīm nepieciešams ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanai. Turklāt vienīgā informācija par maksātāju, kas būtu jāglabā, ir maksātāja atrašanās vieta. Kas attiecas uz informāciju par maksājuma saņēmēju un pašu maksājumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt pienākumam saglabāt un nodot nodokļu iestādēm tikai to informāciju, kas nodokļu iestādēm ir nepieciešama, lai atklātu iespējamos krāpniekus un veiktu nodokļu kontroles. Tādēļ maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāprasa glabāt uzskaiti tikai par tādiem pārrobežu maksājumiem, kas var norādīt uz saimniecisko darbību. Robežvērtības ieviešana, pamatojoties uz maksājumu saņēmēja saņemto maksājumu skaitu kalendārā ceturkšņa laikā, sniegtu norādi, ka šie maksājumi tika saņemti kā daļa no saimnieciskās darbības, tādējādi izslēdzot maksājumus nekomerciālu iemeslu dēļ. Ja šāda robežvērtība ir sasniegta, būtu piemērojams maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākums.

(8) Vienā vienreizējā maksājumā, ko maksātājs veic maksājuma saņēmējam, var būt iesaistīti vairāki maksājumu pakalpojumu sniedzēji. Minētā vienreizējā maksājuma rezultātā var tikt veikti vairāki līdzekļu pārskaitījumi starp dažādiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Visiem konkrētajā maksājumā iesaistītajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem jābūt noteiktam uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākumam, ja vien nav piemērojams īpašs izņēmums. Šajā uzskaitē un ziņojumos būtu jāietver informācija par maksājumu, ko sākotnējais maksātājs veicis maksājuma galasaņēmējam, nevis informācija par līdzekļu starpposma pārskaitījumiem starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.

[9] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

(9) Uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākumam vajadzētu rasties arī gadījumos, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem līdzekļus vai iegūst maksājumu darījumus maksājuma saņēmēja vārdā, nevis vienīgi tad, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksātāja uzdevumā pārskaita līdzekļus vai izdod maksājumu instrumentus.

(10) Šajā direktīvā noteiktie pienākumi nebūtu jāpiemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri neietilpst Direktīvas (ES) 2015/2366 darbības jomā. Tādēļ gadījumos, kad maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji neatrodas dalībvalstī, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāveic uzskaite un jāpaziņo informācija par pārrobežu maksājumu. No otras puses, lai uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākums būtu samērīgs, tajos gadījumos, kad dalībvalstī atrodas gan maksātāja, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji, minētās informācijas uzskaite būtu jāveic vienīgi maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākuma nolūkā būtu jāuzskata, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas dalībvalstī, ja viņa *BIC* vai unikālais uzņēmuma identifikators attiecas uz minēto dalībvalsti.

(11) Ņemot vērā ievērojamo informācijas apjomu un tās sensitivitāti personas datu aizsardzības ziņā, ir nepieciešams un samērīgi, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji glabā uzskaiti par pārrobežu maksājumiem trīs gadus, lai palīdzētu dalībvalstīm apkarot ar PVN saistītu krāpšanu un atklāt krāpniekus. Šis laikposms sniedz pietiekami daudz laika, lai dalībvalstis varētu efektīvi veikt kontroles un izmeklēt gadījumus, kad ir aizdomas par krāpšanu, kas saistīta ar PVN, vai atklāt ar PVN saistītu krāpšanu.

(12) Informācija, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir jāglabā, dalībvalstīm būtu jāapkopo un tās apmaiņa būtu jāveic saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 904/2010 [10], ar ko paredz noteikumus par administratīvo sadarbību un informācijas apmaiņu, lai cīnītos pret krāpšanu PVN jomā.

(13) Ar PVN saistīta krāpšana ir kopīga problēma visām dalībvalstīm, bet atsevišķām dalībvalstīm ne vienmēr ir vajadzīgā informācija, lai nodrošinātu, ka PVN noteikumi par pārrobežu e-komerciju tiek piemēroti pareizi, un lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu, kas attiecas uz pārrobežu e-komerciju. Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – apkarot ar PVN saistītu krāpšanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, ja pastāv pārrobežu elements un tādēļ, ka nepieciešams iegūt informāciju no citām dalībvalstīm, bet to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(14) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Jo īpaši šī direktīva pilnībā respektē Hartas 8. pantā noteiktās tiesības uz personas datu aizsardzību. Saskaņā ar šo direktīvu saglabāto un atklāto informāciju par maksājumiem vajadzētu apstrādāt tikai nodokļu iestāžu ekspertiem krāpšanas apkarošanas jomā, nepārsniedzot to, kas ir samērīgs un nepieciešams, lai sasniegtu mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu. Direktīvā arī ir ievēroti noteikumi, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1725 [11].

---

[10] Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

[11] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

(15) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2019. gada 14. martā sniedza savu atzinumu [12].

(16) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/112/EK

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

1) direktīvas XI sadaļas 4. nodaļu groza šādi:

a) iekļauj šādu 2.a iedaļu:

"2.a iedaļa

Vispārīgi maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumi";

[12] OV C [...], [...], [...]. lpp.

b) direktīvā iekļauj šādu 243.a līdz 243.e pantu:

"243.a pants

Šajā iedaļā piemēro šādas definīcijas:

1. "maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir Direktīvas (ES) 2015/2366 (*) 1. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētā iestāde vai tāda fiziska vai juridiska persona, kas gūst labumu no atbrīvojuma saskaņā ar minētās direktīvas 32. pantu;

2. "maksājumu pakalpojums" ir darījumdarbība, kas izklāstīta Direktīvas (ES) 2015/2366 1. pielikuma 3. līdz 6. punktā;

3. "maksājums" ir darbība, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 5. vai 22. punktā, izņemot tās, kas izslēgtas, kā paredzēts minētās direktīvas 3. pantā;

4. "maksātājs" ir fiziska vai juridiska persona, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 8. punktā;

5. "maksājuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 9. punktā;

6. "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 1. punktā;

6.a "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 2. punktā;

6.b "maksājumu konts" ir konts, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 12. punktā;

7. "*IBAN*" ir starptautisks maksājumu konta numura identifikators, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 260/2012 (**) 2. panta 15. punktā;

8. "*BIC*" ir uzņēmuma identifikācijas kods, kā definēts Regulas (ES) Nr. 260/2012 2. panta 16. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

243.b pants

1. Dalībvalstis prasa, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji veiktu pietiekami detalizētu maksājumu saņēmēju un maksājumu uzskaiti attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem, ko tie sniedz katrā kalendārajā ceturksnī, lai dalībvalstu kompetentās iestādes varētu veikt tādu preču piegāžu un pakalpojumu sniegšanas kontroli, kas saskaņā ar šīs direktīvas V sadaļas noteikumiem tiek uzskatītas par notikušām dalībvalstī, nolūkā sasniegt mērķi – apkarot ar PVN saistītu krāpšanu.

   Šā punkta pirmajā daļā minēto prasību piemēro tikai tiem maksājumu pakalpojumiem, ko sniedz saistībā ar pārrobežu maksājumiem. Maksājumu uzskata par pārrobežu maksājumu tajos gadījumos, kad maksātājs atrodas vienā dalībvalstī un maksājuma saņēmējs atrodas citā dalībvalstī, trešā teritorijā vai trešā valstī.

2. Prasību, kas saskaņā ar 1. punktu attiecas uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, piemēro, ja kalendārā ceturkšņa laikā maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienam un tam pašam maksājuma saņēmējam sniedz maksājumu pakalpojumus tādā apmērā, kas atbilst vairāk nekā 25 pārrobežu maksājumiem.

   Šā punkta pirmajā daļā minētos pārrobežu maksājumus aprēķina pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja nodrošinātajiem maksājumu pakalpojumiem par katru dalībvalsti un par katru no 243.c panta 2. punktā minētajiem identifikatoriem. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir informācija, ka maksājuma saņēmējam ir vairāki identifikatori, aprēķinu izdara par katru maksājuma saņēmēju.

3. Prasību, kas minēta 1. punktā, nepiemēro maksājumu pakalpojumiem, ko sniedz maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēji, attiecībā uz katru maksājumu, kurā vismaz viens no maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas dalībvalstī saskaņā ar *BIC* vai kādu citu uzņēmuma identifikācijas kodu, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju un tā atrašanās vietu. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs jebkurā gadījumā šos maksājumu pakalpojumus iekļauj 2. punktā minētajā aprēķinā.

4. Ja ir piemērojama maksājumu pakalpojumu sniedzējiem 1. punktā noteiktā prasība, uzskaiti:

a) maksājumu pakalpojumu sniedzējs glabā elektroniskā formātā trīs kalendāros gadus, sākot no maksājuma izdarīšanas dienas kalendārā gada beigām;

b) saskaņā ar 24.b pantu Regulā (ES) Nr. 904/2010 (*) dara pieejamu maksājumu pakalpojumu sniedzēja piederības dalībvalstij vai uzņēmējām dalībvalstīm, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājumu pakalpojumus dalībvalstīs, kas nav piederības dalībvalsts.

(*) Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

243.c pants

1. Lai piemērotu 243.b panta 1. punkta otro daļu un neskarot šīs direktīvas V sadaļas noteikumus, uzskata, ka maksātāja atrašanās vieta ir dalībvalstī, kurai atbilst vai nu:

   a) maksātāja maksājumu konta *IBAN* vai kāds cits identifikators, kas nepārprotami identificē maksātāju un viņa atrašanās vietu;

   b) vai – ja nav piemērojams neviens no a) apakšpunktā minētajiem identifikatoriem – *BIC* vai kāds cits uzņēmuma identifikācijas kods, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kurš rīkojas maksātāja vārdā, un viņa atrašanās vietu;

2. Lai piemērotu 243.b panta 1. punkta otro daļu, par maksājuma saņēmēja atrašanās vietu uzskata to dalībvalsti, trešo valsti vai trešo teritoriju, kurai atbilst vai nu:

   a) maksājuma saņēmēja maksājumu konta *IBAN* vai kāds cits identifikators, kas nepārprotami identificē maksājuma saņēmēju un viņa atrašanās vietu;

   b) vai – ja nav piemērojams neviens no a) apakšpunktā minētajiem identifikatoriem – *BIC* vai kāds cits uzņēmuma identifikācijas kods, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kurš rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā, un viņa atrašanās vietu.

243.d pants

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzēju veiktajā uzskaitē saskaņā ar 243.b pantu iekļauj šādu informāciju:

a) *BIC* vai jebkādu citu uzņēmuma identifikācijas kodu, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju;

b) maksājuma saņēmēja vārdu vai uzņēmuma nosaukumu [...], kāds tas ir maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzskaitē;

c) jebkādu maksājuma saņēmēja PVN identifikācijas numuru vai citu attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, ja tāds ir pieejams;

d) *IBAN* vai, ja *IBAN* nav pieejams, jebkādu citu identifikatoru, kas nepārprotami identificē maksājuma saņēmēju un viņa atrašanās vietu;

e) *BIC* vai jebkādu citu uzņēmuma identifikācijas kodu, kas nepārprotami identificē maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kurš rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā, un viņa atrašanās vietu, ja maksājuma saņēmējs saņem līdzekļus, neizmantojot nekādu maksājumu kontu;

f) maksājuma saņēmēja adresi, ja pieejama un kāda tā ir maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzskaitē;

g) visus maksājumus, kas minēti 243.b panta 1. punktā;

h) visas maksājumu atmaksas par g) apakšpunktā minētajiem maksājumiem, kuras ir identificētas kā tādas.

2. Šā panta 1. punkta g) un h) apakšpunktā minētajā informācijā ietver šādus datus:

a) maksājuma vai maksājuma atmaksas datumu un laiku;

b) maksājuma vai maksājuma atmaksas summu un valūtu;

c) tā maksājuma izcelsmes dalībvalsti, ko saņēmis maksājuma saņēmējs vai kas saņemts tā vārdā, attiecīgi atmaksas saņēmēja dalībvalsti, trešo teritoriju vai trešo valsti un informāciju, ko izmanto, lai noteiktu maksājuma vai maksājuma atmaksas izcelsmi vai galamērķi saskaņā ar 243.c pantu;

d) jebkādu atsauci, kas nepārprotami identificē maksājumu;

e) attiecīgā gadījumā – informāciju, ka maksājums ir iniciēts tirgotāja fiziskajās telpās.".

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2023. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

   Tās piemēro minētos noteikumus no 2024. gada 1. janvāra.

   Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

PROJEKTS

PADOMES REGULA,

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 attiecībā uz pasākumiem administratīvās sadarbības stiprināšanai, lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu [13],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [14],

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

[13] OV C [...], [...], [...]. lpp.
[14] OV C [...], [...], [...]. lpp.

(1) Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 [15] cita starpā paredz noteikumus par konkrētas informācijas glabāšanu un apmaiņu, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus.

(2) Elektroniskās komercijas ("e-komercija") pieaugums atvieglo preču un pakalpojumu pārrobežu pārdošanu galapatērētājiem dalībvalstīs. Šajā kontekstā [...] jēdziens "pārrobežu e-komercija" attiecas uz tādām piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, par ko PVN ir maksājams vienā dalībvalstī, savukārt piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī vai trešā valstī, vai trešā teritorijā. Tomēr krāpnieciski uzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību vai nu dalībvalstī, vai trešā valstī, vai trešā teritorijā, izmanto e-komercijas iespējas, lai gūtu negodīgas tirgus priekšrocības, nepildot savas PVN saistības. Ja piemēro principu par aplikšanu ar nodokli galamērķī, jo patērētājiem nav uzskaites veikšanas pienākumu, patēriņa dalībvalstīm ir vajadzīgi atbilstoši instrumenti, lai atklātu un kontrolētu šādus krāpnieciskus uzņēmumus. Ir svarīgi cīnīties pret pārrobežu krāpšanu PVN jomā, ko izraisa dažu tirgotāju krāpnieciska rīcība pārrobežu e-komercijas jomā.

(3) Tradicionālā sadarbība ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanai notiek dalībvalstu nodokļu iestāžu starpā un balstās uz uzskaiti, ko veic uzņēmumi, kuri ir tieši iesaistīti ar nodokli apliekamajā darījumā. Par e-komercijā tipiskajiem pārrobežu pakalpojumiem, ko uzņēmumi sniedz patērētājiem, šī informācija var nebūt tieši pieejama, un tādējādi nodokļu iestādēm ir vajadzīgi jauni instrumenti, lai efektīvi apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu.

[15] Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

(4) Lielākajā daļā pārrobežu tiešsaistes pirkumu, ko veic Eiropas patērētāji, maksājumi tiek veikti ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpniecību. Lai veiktu maksājumu, maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā ir īpaša informācija konkrētā maksājuma adresāta vai maksājuma saņēmēja identificēšanai un informācija par pārrobežu maksājuma summu un datumu un maksājuma izcelsmes dalībvalsti. Šī informācija ir vajadzīga, lai nodokļu iestādes veiktu savus pamatuzdevumus – atklāt krāpnieciskas darbības un noteikt PVN saistības attiecībā uz pārrobežu pakalpojumiem, ko uzņēmumi sniedz patērētājiem. Tādēļ ir nepieciešams un samērīgi, lai ar PVN saistītā informācija, kas ir maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā, būtu pieejama dalībvalstīm un lai dalībvalstis šo informāciju glabātu un nosūtītu centralizētai elektroniskai informācijas sistēmai ar mērķi konstatēt un apkarot ar PVN saistītu krāpšanu, jo īpaši attiecībā uz uzņēmumu veiktām piegādēm patērētājiem.

(5) Tāpēc piešķirt dalībvalstīm informācijas vākšanas, glabāšanas un nosūtīšanas instrumentus un piešķirt dalībvalstu *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem piekļuvi šai informācijai saistībā ar pārrobežu maksājumiem ir nepieciešams un samērīgs pasākums, lai efektīvi apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu. Šie instrumenti ir ļoti svarīgi, jo nodokļu iestādēm šī informācija ir vajadzīga PVN kontroles mērķiem, lai aizsargātu publiskos ieņēmumus, kā arī dalībvalstu likumīgos uzņēmumus, tādējādi savukārt aizsargājot nodarbinātību un Eiropas pilsoņus.

(6) Ir svarīgi, lai ar maksājumiem saistītas informācijas apstrāde dalībvalstīs būtu samērīga ar mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu. Tāpēc dalībvalstīm nevajadzētu vākt, glabāt un nosūtīt informāciju par patērētājiem vai maksātājiem un par maksājumiem, kas acīmredzami nav saistīti ar saimniecisko darbību.

(7) Ņemot vērā Direktīvas 2006/112/EK [16] 243.b pantā paredzētos maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumus veikt uzskaiti, valstu kompetentajām iestādēm ir jāvāc, jāglabā, jānosūta un jāapstrādā informācija par maksājumiem.

(8) Centralizēta elektroniska informācijas sistēma "*CESOP*" (*central electronic system of payment information*), kurā dalībvalstis nosūtītu maksājumu informāciju, ko tās vāc un glabā valsts līmenī, sasniegtu mērķi efektīvāk apkarot ar PVN saistītu krāpšanu. Šai sistēmai attiecībā uz individuāliem maksājumu saņēmējiem būtu jāglabā, jāapkopo un jāanalizē visa dalībvalstu nosūtītā ar PVN saistītā informācija par maksājumiem. *CESOP* būtu jānodrošina pilnīgs pārskats par maksājumiem, ko maksājumu saņēmēji saņēmuši no maksātājiem, kuri atrodas dalībvalstīs, un jādara pieejami *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem konkrētās analīzes rezultāti. Šai informācijas sistēmai būtu jāatpazīst to pašu maksājumu vairākkārtēja uzskaite (piemēram, par vienu un to pašu maksājumu varētu ziņot gan banka, gan attiecīgā maksātāja kartes izdevējs), jātīra no dalībvalstīm saņemtā informācija (piemēram, jādzēš dublikāti, jālabo kļūdas datos utt.) un jādod dalībvalstu *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem iespēja salīdzināt maksājumu datus ar to rīcībā esošo PVN informāciju, iegūt informāciju, lai veiktu izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai lai atklātu ar PVN saistītu krāpšanu, un pievienot papildu informāciju.

[16] Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

(9) Nodokļi ir svarīgs Savienības un dalībvalstu vispārējo sabiedrības interešu mērķis, un tas ir ticis atzīts saistībā ar ierobežojumiem, ko var noteikt attiecībā uz pienākumiem un tiesībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 2016/679 [17] un attiecībā uz informācijas aizsardzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 2018/1725 [18]. Ierobežojumi attiecībā uz datu aizsardzības tiesībām ir nepieciešami, ņemot vērā maksājumu pakalpojumu sniedzēju informācijas raksturu un apjomu, un to pamatā vajadzētu būt Direktīvas 2006/112/EK 243.b līdz 243.d pantā paredzētajiem specifiskajiem un iepriekš noteiktajiem nosacījumiem un detalizētai informācijai. Tā kā maksājumu dati ir īpaši sensitīvi, visos posmos, kuros notiek rīkošanās ar datiem, jābūt skaidrībai par to, kurš ir pārzinis vai apstrādātājs saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un Regulu (ES) 2018/1725. Tāpēc dalībvalstu un Komisijas pienākumi šajā sakarā ir jānosaka Komisijas īstenošanas aktos saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

---

[17] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

[18] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

(10) Tāpēc ir nepieciešams saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 55. panta 5. punktu piemērot ierobežojumus attiecībā uz datu subjektu tiesībām. Faktiski datu subjektu tiesību un pienākumu pilnīga piemērošana ievērojami mazinātu ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanas efektivitāti un – ņemot vērā maksājumu pakalpojumu sniedzēju iesūtītās informācijas milzīgo apjomu un datu subjektu pieprasījumu (dalībvalstīm, Eiropas Komisijai vai gan dalībvalstīm, gan Komisijai) skaita iespējamo pieaugumu – varētu radīt datu subjektiem iespēju kavēt notiekošas analīzes un izmeklēšanu. Tas mazinātu sistēmas efektivitāti un nodokļu iestāžu spēju sasniegt šīs regulas mērķi, jo tiktu apdraudēta informācijas pieprasīšana, analīze, izmeklēšana un procedūras, ko veic saskaņā ar šo regulu. Tāpēc mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu nevar sasniegt ar citiem mazāk ierobežojošiem, lai gan tikpat efektīviem līdzekļiem. Turklāt šajos ierobežojumos tiek respektēta pamattiesību un brīvības būtība un tie ir nepieciešami un samērīgi pasākumi demokrātiskā sabiedrībā.

(11) *CESOP* glabātajai maksājumu informācijai būtu jāpiekļūst tikai *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem un tikai ar mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu. Papildus PVN aprēķināšanai minēto informāciju varētu izmantot arī, lai aprēķinātu citus maksājumus, nodevas un nodokļus, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 904/2010. Informāciju nevajadzētu izmantot citiem, piemēram, komerciāliem, mērķiem.

(12) Informācijas apstrādāšanā katrai dalībvalstij būtu jārīkojas, nepārsniedzot to, kas ir samērīgi un nepieciešams, lai veiktu izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai lai atklātu ar PVN saistītu krāpšanu.

(13) Tomēr, lai nodrošinātu Regulā (ES) 2016/679 noteikto tiesību un pienākumu ievērošanu, ir svarīgi, ka informāciju, kas attiecas uz maksājumiem, neizmanto automatizētai individuālu lēmumu pieņemšanai, un tāpēc tā vienmēr būtu jāpārbauda, izmantojot citu nodokļu informāciju, kas pieejama dalībvalstu nodokļu iestādēm.

(14) Ir nepieciešams un samērīgi, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji trīs gadus saglabā reģistrēto maksājumu informāciju, lai palīdzētu dalībvalstīm apkarot krāpšanu nodokļu jomā un atklāt krāpniekus. Šis laikposms ir pietiekams, lai dalībvalstis varētu efektīvi veikt kontroles un izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai atklāt ar PVN saistītu krāpšanu, un tas ir samērīgs, ņemot vērā maksājumu informācijas milzīgo apjomu un tās sensitivitāti attiecībā uz personas datu aizsardzību.

(15) Lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu, katras dalībvalsts *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem vajadzētu būt iespējai piekļūt ar maksājumiem saistītai informācijai. Pienācīgi akreditētiem Komisijas darbiniekiem vajadzētu būt piekļuvei informācijai tikai, ciktāl tas vajadzīgs centralizētās elektroniskās informācijas sistēmas izstrādes un uzturēšanas vajadzībām. Abām lietotāju grupām saistošiem vajadzētu būt šajā regulā paredzētajiem konfidencialitātes noteikumiem.

(16) Tā kā centralizētās elektroniskās informācijas sistēmas ieviešanai būs vajadzīgi jauni tehnoloģiskie risinājumi, šīs regulas piemērošana ir jāatliek, lai dalībvalstis un Komisija varētu izstrādāt šīs tehnoloģijas.

(17) Ar PVN saistīta krāpšana ir visām dalībvalstīm kopīga problēma. Dalībvalstīm atsevišķi ne vienmēr ir informācija, kas vajadzīga, lai nodrošinātu, ka PVN noteikumi par pārrobežu e-komerciju tiek piemēroti pareizi, un lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu, kas attiecas uz pārrobežu e-komerciju. Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, apkarot ar PVN saistītu krāpšanu, [...] pārrobežu e-komercijas gadījumā nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(18) Šajā regulā tiek respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šajā regulā jo īpaši tiek pilnībā respektētas Pamattiesību hartas 8. pantā noteiktās tiesības uz personas datu aizsardzību. Šajā ziņā šī regula stingri ierobežo to personas datu daudzumu, kuri tiks darīti pieejami dalībvalstīm. Saskaņā ar šo regulu veiktā maksājumu informācijas apstrāde būtu jāveic tikai ar mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu. Maksājumu dati, kurus nosūta *CESOP* un tajā turpina apstrādāt, būtu jāapstrādā tikai nodokļu iestāžu *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, nepārsniedzot to, kas ir piemēroti, lai sasniegtu mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu pakalpojumiem, ko uzņēmumi sniedz patērētājiem.

(19) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu, un 2019. gada 14. martā tas sniedza atzinumu [19].

(20) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 904/2010,

[19] OV C [...], [...], [...]. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 904/2010

Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza šādi:

1) regulas 2. pantam pievieno šādu s) līdz v) punktu:

"s) "maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 (*) 1. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā minētā struktūra vai tāda fiziska vai juridiska persona, kas gūst labumu no atbrīvojuma saskaņā ar minētās direktīvas 32. pantu;

t) "maksājums" ir darbība, kas definēta Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 5) vai 22) punktā, izņemot darbības, kas izslēgtas, kā paredzēts minētās direktīvas 3. pantā;

u) "maksātājs" ir fiziska vai juridiska persona, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 8) punktā;

v) "maksājuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 9) punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (*OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.*).";

2) V NODAĻĀ izdara šādus grozījumus:

a) V nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

"NOTEIKTAS INFORMĀCIJAS VĀKŠANA, GLABĀŠANA UN APMAIŅA";

b) iekļauj šādu 1. iedaļas nosaukumu:

"1. IEDAĻA

Automatizēta piekļuve noteiktai informācijai, kas glabājas valstu elektroniskajās sistēmās";

c) pēc regulas 24. panta iekļauj šādu 2. iedaļas nosaukumu:

"2. IEDAĻA

Noteiktas informācijas vākšana un centralizēta elektroniska sistēma";

d) pievieno šādu 24.a līdz 24.f pantu:

"24.a pants

Komisija izstrādā, uztur, mitina un tehniski pārvalda centralizētu elektronisku maksājumu informācijas sistēmu ("*CESOP*"), kas izmantojama, lai veiktu izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai lai atklātu ar PVN saistītu krāpšanu.

24.b pants

1. Katra dalībvalsts savā valsts elektroniskajā sistēmā vāc un var glabāt informāciju par maksājumu saņēmējiem un maksājumiem, kas minēti Direktīvas 2006/112/EK (*) 243.b pantā.

2. Katra dalībvalsts no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vāc 1. punktā minēto informāciju:

   a) ne vēlāk kā tā mēneša beigās, kas seko kalendārajam ceturksnim, uz kuru informācija attiecas;

   b) izmantojot elektronisku standartizētu veidlapu.

3. Centrālais koordinācijas birojs vai katras dalībvalsts kompetentās iestādes izraudzīti koordinācijas departamenti vai kompetentās amatpersonas nosūta *CESOP* 1. punktā minēto informāciju ne vēlāk kā tā otrā mēneša desmitajā dienā, kas seko kalendārajam ceturksnim, uz kuru minētā informācija attiecas.

(*) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

24.c pants

1. *CESOP* ir šādas iespējas:

   a) glabāt saskaņā ar 24.b panta 3. punktu nosūtīto informāciju;

   b) apkopot saskaņā ar a) apakšpunktu glabāto informāciju par katru atsevišķo maksājumu saņēmēju;

   c) analizēt saskaņā ar a) un b) apakšpunktu glabāto informāciju kopā ar attiecīgo mērķorientēto informāciju, kas paziņota vai vākta, ievērojot šo regulu;

   d) šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto informāciju darīt pieejamu *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kas minēti 36. panta 1. punktā.

2. *CESOP* saglabā 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā minēto informāciju ne ilgāk kā piecus gadus pēc tā gada beigām, kurā informācija iesūtīta sistēmā.

24.d pants

Piekļuvi *CESOP* piešķir tikai *Eurofisc* koordinācijas ierēdņiem, kuriem ir personisks *CESOP* lietotājvārds, un tikai tad, ja minētā piekļuve ir saistībā ar izmeklēšanu gadījumos, kad ir aizdomas par krāpšanu PVN jomā, vai tās mērķis ir atklāt ar PVN saistītu krāpšanu.

24.f pants

Saskaņā ar 58. panta 2. punktā paredzēto procedūru apstiprina šādus pasākumus, uzdevumus, tehniskās detaļas, standartizētas elektroniskās veidlapas, informācijas elementus, praktisko kārtību un drošības procedūru:

a) tehniskie pasākumi *CESOP* izveidei un uzturēšanai;

b) Komisijas uzdevumi attiecībā uz *CESOP* tehnisko pārvaldību;

c) tehniskās detaļas attiecībā uz infrastruktūru un instrumentiem, kas nepieciešami, lai nodrošinātu savienojumu un vispārējo sadarbspēju starp 24.b pantā minētajām valstu elektroniskajām sistēmām un *CESOP*;

d) elektroniskas standartizētas veidlapas, kas minētas 24.b panta 2. punkta b) apakšpunktā;

e) informācija un tehniskās detaļas attiecībā uz piekļuvi informācijai, kas minēta 24.c panta 1. punkta d) apakšpunktā;

f) praktiskā kārtība, kādā nosaka *Eurofisc* koordinācijas ierēdni, kuram saskaņā ar 24.d pantu būs piekļuve *CESOP*;

g) procedūras, ko Komisija vienmēr ieviesīs, lai nodrošinātu atbilstīgus tehniskos un organizatoriskos drošības pasākumus *CESOP* izstrādei un darbībai;

h) dalībvalstu un Komisijas uzdevumi un pienākumi attiecībā uz pārziņa un apstrādātāja funkcijām saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679 un Regulu (ES) 2018/1725.

24.g pants

1. *CESOP* izveidošanas, darbības un uzturēšanas izmaksas sedz no Savienības vispārējā budžeta. Šīs izmaksas ietver izmaksas saistībā ar drošu savienojumu starp *CESOP* un dalībvalstu sistēmām, kā arī izmaksas saistībā ar pakalpojumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu 24.c panta 1. punktā uzskaitītās iespējas.

2. Dalībvalstis sedz izmaksas, kas saistītas ar visiem 24.b panta 1. punktā minētās attiecīgās valsts elektroniskās sistēmas nepieciešamajiem uzlabojumiem, un ir atbildīgas par to veikšanu.";

3) regulas 37. pantam pievieno šādu daļu:

"Gada ziņojumā norāda vismaz:

i) piekļuvju *CESOP* kopējo skaitu;

ii) *Eurofisc* koordinācijas ierēdņu noteiktos darbības rezultātus, kuru pamatā ir informācija, kas apstrādāta, ievērojot 24.d pantu;

iii) *CESOP* apstrādāto datu kvalitātes novērtējumu.";

4) regulas 55. pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

"1.a Regulas V nodaļas 2. iedaļā minēto informāciju izmanto tikai 1. punktā minētajos nolūkos, ja tā ir pārbaudīta, izmantojot citu informāciju par nodokļiem, kura pieejama dalībvalstu kompetentajām iestādēm.".

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2024. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. Briselē,

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs